

денъ и имотенъ, който да не ламтъше за удоволствията на лова.

Когато наближиха забѣла, екнаха въ пѣстъръ шумъ тържественитѣ звуци на ловджийскитѣ музики. Ездачитѣ се наредиха въ полукръгъ по рѣба на джбравата, предъ широкитѣ поляни, които пресичаха на това мѣсто гѣстотата на гората. Музикитѣ млъкнаха.

Единъ отъ оръженосцитѣ на царя изсвири три пѣти съ рогъ. Съ това се даде знакъ, че почва ловътъ. Главниятъ царски крагуяръ първи пусна своя соколъ да излети въ въздуха. Подиръ него пусна своята птица царътъ. Следъ мигъ прозрачната синева на топлия есененъ день почернѣ отъ многобройнитѣ птичи криле, които се разпериха въ висинитѣ, правейки мощни кръгове, насърдавани отъ виковетѣ на своитѣ господари. Песяцитѣ отвързаха кучетата отъ ремѣцитѣ имъ. Едритѣ животни се спуснаха съ пронизителенъ лай по петитѣ на подушенъ дивечъ.

Часть отъ ловджиитѣ останаха изъ полянитѣ, задоволявайки се съ по-дребенъ ловъ. Боляркитѣ целѣха съ стрели, на чийто край имаше оловени топки, които служеха само да зашеметяватъ зайцитѣ, а не да ги убаватъ. Други, които имаха стрели съ наточени остриета, които можеха да пробиватъ коравата кожа и гѣстата козина на мечкитѣ, нерѣзитѣ и еленитѣ, се залутаха въ вътрешността на гората да дирятъ по-рѣдка дивиня.

Мария отвърза своя новъ крагуй, опитоменъ майсторски отъ Ожие, погали кафявата му човка, свали качулката му, откопчи халката. Крагуятъ излитна нагоре, дрънкайки съ сребърнитѣ висулки, които бѣха закрепени съ дълги верижки за краката му. Девоиката засѣни очи съ рѣжа, за да следи хвърченето на своята птица, която скоро се превърна въ почти незабележима черна точка.

Изведнѣжъ крагуятъ се отпусна като камъкъ надолу и сграбчи една яребица. Следъ това я донесе на господарката си. Много пѣти пуца Мария своя едъръ Ило и всѣкога той ѝ донасяше нова плячка. Най-накрай той улови рѣдъкъ черъ гълъбъ, съ сребриста ивица около шията.